

Tale til gatefesten 29. august 2026

Kjære alle sammen,

Velkommen hit. Dette skulle egentlig være årets gatefest. Men vi har i ærbødighet tonet det ned til å kalle det sosial nabolagssamling. Vi har musikk, servering og den vanlige summingen av naboer som møtes på tvers av trapper og bakgårder. Vi samles i en tid der hele landet kjenner på sorg og takknemlighet etter kong Haralds bortgang.

Selv om rammen er annerledes, er det fortsatt det samme som alltid har båret oss: fellesskapet. **Vi.**

Kong Harald minnet oss ofte om nettopp det. Han snakket om Norge som et land av mennesker – ikke kategorier. Han sa at Norge er jenter som elsker jenter, gutter som elsker gutter, og jenter og gutter som elsker hverandre. Det var en enkel setning, men den rommet noe stort: et land der alle skal få være seg selv, og der vi står sammen i respekt og varme enten du tror på Gud, Alla, altet eller intet.

Og kanskje er det nettopp derfor det føles riktig å møtes i dag. For sorg er personlig, men den er også noe vi deler som lokalsamfunn og som nabolag. Vi står her som naboer, venner, familier – og vi står her som en liten del av det store «vi» kongen snakket om. Vi har også i løpet av det året som har gått siden siste gatefest mistet noen av våre kjære naboer og vi vil også minnes dem.

Så la oss bruke denne ettermiddagen og kvelden til å være sammen. Til å prate, le litt, minnes litt, og kjenne på den tryggheten som ligger i å være del av et fellesskap. Festen får vi ta igjen – men i dag skal vi være her, sammen, i samme ånd som kong Harald bar med seg gjennom et helt liv: raushet, varme og fellesskap.

Takk for at dere kom. La oss ta vare på hverandre – og på «vi».

Jostein